

עשי"ק זאת הנוכח פר' מקיז תשי"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת מקיז

שיחות הר"ן

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון

"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכס" ללימוד הנגלה והנסתר

רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בגמרא מסכת סוכה, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהה"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"י זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עץ חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעווא דרעוויין שלוש סעודות (מוזנ צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-33-4-3)
 - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-33-4-3)
 - שיעור בהסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-33-4-3)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 5-33-4-3)
 - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 6-33-4-3)
 - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-5-2-7)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 1-2-5-2)
 - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יחז"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-5-2-7)
 - שיעור בסה"ק ליקוטי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 1-3-5-2)
 - שיעור בסה"ק עץ חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-1-5-2)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-33-4-3)

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויהי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' בראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו ככ"א.

מכון "יום החכמה"

ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 טלפקס: 02-5389584

דא"ח רעוא דרעוין פרשת מקץ תשס"ט

**וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה זָלַם וְהָיָה עֹמֵד עַל הַיָּאָר: וְהָיָה
מִן הַיָּאָר עָלְתָה שִׁבְעַת פְּרוֹת יְפוֹת מֵרֵאָה וּבְרִיאַת בְּשָׂר וְהִתְרַעְיָה
בְּאָזְנוֹ: (בראשית מ"א א' - ב')**

דרכו של השני, וכל זה דייקא כיון ששניהם נמשכים ממקור אחד. ועיקר תיקונם רק ע"י שיתרבה אור אלקי, היינו שנתגלה הנהר העליון, בזה מתבטל כל הצרות עין והמחלוקת.

וענין המשכה מהנהר העליון, היינו אור הבינה, שיש לאדם להתבונן במציאות השי"ת, ולהבין בכל מדה ומדה שבנפשו איך היא נשרשת למעלה. שזהו רמז הו' פרות שנמשכים מהנהר. בבחי' אחת למעלה ושבע למטה. שז' המדות נמשכים מהבינה. וע"י שהאדם עוסק בהתבוננות דקדושה, בגדולת ה' אהבתו ויראתו, בזה זוכה להמשיך שלום, ולכלות רגל מן השוק.

ויהי מקץ שנתיים ימים. הנה יש שתי דרכים בסוד זה הפסוק. כי בזה"ק מבואר שענין שנתיים ימים הם רזא דז"א ובינה. ומקץ שנתיים ימים הוא אור החכמה שעליהם. וזהו סדר עליה מלמטה למעלה. ובספרי קבלה מבואר עוד דרך, מקץ שנתיים ימים הם אור הכתר והחכמה שמהם נמשך הארה לבינה.

פריש"י הק': יפות מראה. סימן הוא לימי השובע שהבריות נראות יפות זו לזו שאין עין בריה צרה בחברתה:

א. עיקר אור החנוכה להמשיך שלום בעולם

אי' בלקומי מוהר"ן סי' י"ד שעיקר ענין חנוכה הוא להמשיך שלום בעולם, וזהו עד שתכלה רגל מן השוק, מלשון לא רגל על לשוננו, שיכלה הפירוד והרכילות מבני ישראל, ובזה יומשך שלום בכל העולמות בכלל ובפרט.

והוא מה שפירש רש"י על ענין הו' פרות שחלם פרעה, יפות מראה, היינו שהבריות יפות זו לזו ואין עין בריה צרה בחברתה.

ואיך זוכים לזה השלום, הוא ע"י המשכת הנהר העליון. כמ"ש והנה מן היאור עולות כו'. כמובא בחיד"א ובשער הגלגולים ששני נשמות שיונקים ממקום אחד זה הדבר גורם שיש ביניהם מחלוקת ואי הבנות, בפרט ת"ח כל זמן שאין להם רוה"ק, אזי נדמה לכל אחד שאינו מבין את

**ב. אור הצדיק נעלם מאד, מחמת
התדבקותו באלקות בכל עת אין לו
השתוות עם בני העולם**

והנה סוד יסוד דאבא הוא קדושת נשמת
משה רבינו, וכלולים בו הצדיקים
המופלגים יחידי הדורות. ואור הצדיק הוא
אור שנעלם מאד בעולם, כמו יוסף הצדיק
שירד למצרים והיה עליו מחלוקת גדול. וכן
נקודת צדיק שבכל אחד מישראל, הוא גם
נעלם ממנו בעצמו וצריך לגלותו, להזהר
שלא למכור אותו שוב למצרים ח"ו.

והצדיק לא שת לכו לכל ההעלמה
וההסתרה שיש עליו, רק עוסק
בכל עת יותר ויותר להתענג בדביקות
אלקי ולסתום עיניו מהיזו דהאי עלמא. ולכן
אין לו השתוות עם בני העולם, כי מציאות
עוה"ז בי"ע הוא פירוד מאלקותו ית"ש,
בחי' בהמה. אבל הצדיקים עומדים במוחין
דבריאה ודבקים במחשבת באחדות
אלקות, הם בסוד זרע אדם.

וזהו ענין החלומות, היינו מחשבת חזקה
להתדבק מדרגא לדרגא עד פנימיות
עתיק. בכח שצדיקים מתדבקים בכל עת
בסוד שנתיים ימים, יסוד דאבא, יסוד צדיק
משה רבינו, שהוא שורש התענוג של ראייה
אלקית, תענוג בהתדבקות בשמות הק',
תענוג של למחוק ההסתכלות בהאי עלמא.
שבזה עוסק הצדיק בכל עת למחוק
המחשבה ממציאות עוה"ז ולהשוב כל עת
באלקותו ית"ש. שהוא סוד יסוד דאבא. בזה
מתדבק ועולה מפנימיות אבא לפנימיות
עתיק. וזוכה לבחי' 'עומד על היאור',
למעלה מאור י"ה, כי עולה עד כתר. כי מי
שזוכה לחכמה, מקיץ שנתיים, סוף הבינה

ודרך העבודה הוא ע"פ האמור לעיל
שצריך האדם להתבונן באלקותו
ית"ש. שהוא בחי' בינה, מ"מ יש
להתדבק בהתחברות הבינה והחכמה.
כנודע מהזה"ק בכ"מ שיסוד דבינה הוא
סוד עומקא דבירא שמקושר ליסוד
דחכמה. שהוא ענין הפלא, מקור חיבור
ברוך וברכה. בחי' מקיץ שנתיים ימים.
כמובא בביאור בעל הסולם בזה הפסוק
מקיץ שנתיים ימים, שאור החכמה הוא
מקיץ היינו למעלה משנתיים שהם בחי'
בינה וז"א.

וזהו ענין חנוכה, כי חנוכה אותיות חנה
כ"ו, או חנוכה כ"ה, שמרמז על שם
הוי"ה ושם ס"ג, שהו"ע חיבור חכמה
ובינה.

והנה עומד על היאור. היאור אותיות
אור י"ה, כי ע"י עומקא דבירא
מקום שמתקשרים יסוד דאז"א, זוכים
להתדבק למקום גבוה לאור הכתר שהוא
למעלה מחכמה ובינה המרומזים באותיות
י"ה. וכנ"ל שענין מקיץ מתפרש על אור
הכתר שנמשך האור ממנו לחכמה
ומחכמה לבינה ע"י יסוד דאבא. נמצא
שלפי שני הפירושים, הענין הוא לבא
לנקודת יסוד דאבא, בין ממטה למעלה בין
ממעלה למטה.

ופרעה חולם שם נפרע ונתגלה האור, כי
ענין החלום הוא תענוג של ראייה
אלקית, אפי' שלכאור הוא רק יסוד דאבא,
אבל עולה למעלה מי"ה, אור י"ה, ועולה עד
הכתר, כי פנימיות אבא, מרים האדם עד
פנימיות דעתיק.

והלבישו מחלצות, [וע"ע בבני יששכר השייכות להנוכה] כי הנוכה הוא גמר החותם של הימים הנוראים, ומתגלה עכשיו דרך של תשובה לכל החטאים שהיו על האדם. וזהו סלח נא שבני ישראל מבקשים ביוה"כ, שזה דרך המחיקה, כי כל חטא בורא מלאך שזה המלאך מפריע את האדם, והוא מלאך רע, שגורם לו בכל עת לחשוב מזה הענין שחטא בו, והניצוץ שנתלבש בזה המקום לא נותן לנשמה לעלות, ועי"ז שהאדם מוחק מציאות הגשם, וכל מציאות שרואה נשאר רק מציאות הרוחני של זה, ולא קנאה תאוה וכבוד, כי כשמתעורר אצלו מדת הקנאה הוא מפשיט עצמו מקנאה הגשמי והושב משם הויה בניקוד שורוק מדת היסוד ונכנס למידת הקנאה הרוחני. וכן כשנכנס בו מדת התאוה הוא מפשיט עצמו מתאוה הגשמית ונכנס לתאוה אלקית. וכשנתעורר מידת הכבוד הוא מפשיט עצמו מכבוד הגשמי ונכנס לכבוד אלקי.

אשר לכל אלו הענינים צריך עבודת מחיקה חזקה מחיזו דהאי עלמא, זהו נקודת יסוד דבינה שמתאחד ליסוד דאבא, יסוד דאבא הוא ראייה אלקי, וא"א לו לבא לראייה אלקית רק כשמוחק ראייה הגשמית.

וזהו ענין 'לראותם בלבד', לא רק להסתכל על הנרות הנוכה, רק לראות גוונין עילאין של נרות הנוכה שמרמזו על עולמות עליונים שצריך למחוק ולא להסתכל על משהו אחר, עי"ז יזכה לראות נר הנוכה יסוד דאי' שמתאחד ביסוד דאבא.

מקושר ליסוד דאבא, אשר פנימיותו עולה עד עתיק. או מלמעלה למטה, שנמשך מכתר עד חכמה, עד יסוד דאבא.

כשזוכה ליסוד דאבא, זה מעלה את האדם לתענוג הראייה. תענוג שמוחק חיזו דהאי עלמא, כל מה שעובר מהמדות שלו. כי כל הסתכלות שבעוה"ז הוא לבוש של נגה שזה מפריע את האדם שלא יוכל לחשוב מהשי"ת באמת ולהתפשט ולהתרחב בזה. לכן ממילא עינו צרה בחבירו, מלא צרות עין, ומלא קנאה תאוה וכבוד של עוה"ז. משא"כ כמה שזוכים למחוק ההסתכלות של עוה"ז, בזה ממילא עולים לפנימיות עתיק. בבחי' והנה עומד על היאור, להתענג על ה'.

ועבודה זאת למחוק מציאות חיזו דהאי עלמא ולהתדבק באלקות זהו בחי' הנהר, יסוד דאבא המקושר ליסוד דאימא, שם נולדים המידות, ז' פרות, אחת למעלה ושבע למטה.

ג. הנוכה גמר החותם של יוה"כ, ונמחקים הלבושים הצואים, וזוכים ללבוש מחלצות

ועתה נבאר מש"כ רביה"ק בלקו"מ (ח"ב סי' ז') שכפי שאומרים סלח נא ביוה"כ בן זוכים להנוכה. כי ענין שמונת ימי הנוכה הוא המשך לסלח נא של יוה"כ, כי הסלח נא של יוה"כ, מכפר על החטאים. וכל חטא גורם שיש לבוש לא טוב על נפש האדם. שבוזה נבין קשר דברי הפטרה להנוכה. זיהושע היה לבוש בגדים צואים, ובא המלאך והוריד הלבושים הצואים,

יזכה להתעוררות משיח בן אפרים שיש
בנשמתו. כי זה עיקר העבודה של ימים
הקדושים של חנוכה. בפרט בשבת חנוכה
ובפרט בזאת חנוכה, למחוק התמונה
הגשמית של המדות הרעות שנתעורר
בלב האדם. שזה קץ הימים קץ השמאל,
ועי"ז יעורר קץ הימין, להתדבק בשמות
ודביקות לבורא כל עולמים.

כי כל מה שעינו רעה בחברתה היינו
שחסר שפע של 'אחת למעלה' של
הנהר העליון, כשיעורר השמות והאורות
העליונים ימשיך השפע מעומקא דבירא
שורש המדות, ממילא יתבטל כל מציאות
הקלי', ויתבטל כחם, כי כל כחם מהפרות
הרעות שאין למדות השפע אלקי כמ"ש
בשעה"ג, שכשאין להם מספיק אור למדות
מזה נעשה צרת עין, אבל כשמגלה אור
האלקות ויהוד הבורא ושמות הק', בזה
ממילא מתבטל כל מציאות הרע, שעינו
צרה בחברתה. ושורש כל המחלוקת
והסתרות. ועצם הפירוד מהבורא, שהוא
הצמצום הראשון.

ה. ע"י י' שנות המאסר של יוסף
הצדיק זכה לסוד 'שלושת השריגים'
- סוד י' הספירות שהם בג' קוין

יוסף הצדיק כשאמר לו שר המשקים את
חלמו, כל מה שהצדיק שומע הוא
יודע שאינו רק בשביל זולתו אלא בשבילו
עצמו כי כל הבריאה אחת היא. וראה שר
המשקים 'שלושה שריגים וכו' הבשילו
אשכולותיה ענבים' ומזה הכין יוסף הצדיק
סוד שלושת השריגים שלשת ימים, כי
העיקר שהצדיק ישיג שלש קוין, שלשת

זהו' בחי' מקץ שנתיים ימים לעלות מז"א
לבינה ולבא לסוף הבינה מקום
שמתאחד עם החכמה, וימחוק חיזו דהאי
עלמא ובוזה יזכה להתחיל לראות מראות
אלקים.

ד. שורש צרות עין נמשך מקוין והבל
ושרשם בפלוגתא שבין נצח והוד,
ותיקונם ע"י עבודת המחיקה
דקדושה

זהנה כל המחלוקת בין השבטים ליוסף,
נמשך מתחילת הבריאה שהיה
צרות עין בין קין והבל, ושרשו מחטא
עה"ד שממנו נמשך הצרות עין הראשון
בעולם שזה שורש כל המחלוקת,
שפנימיותם הוא פלוגתא שבין נצח והוד,
ובלשון אחר שעולם בי"ע נפרדים
מאחדותו ית', הפירוד הזה הוא שורש
השבירה הראשון שהעולם נפרד מה'.
ועיקר תיקון כל אלו הענינים הוא לזכות
להרים ולנשאות אור אלקי ולמחוק תמונה
הגשמי ולעלות לתמונה הרוחני.

זכמ"ש האדמו"ר האמצעי שצריך
לעשות זאת בכל ענין ממש
לא רק בעבירות ומדות רעות אלא בכל
מחשבה למחוק מחשבה הגשמית ולעלות
למחשבה אלקי עד שיוזכה לעלות באמת
לאלקות, שהוא ענין קץ הימין.

זבבל פעם שמתעורר אצל אדם מדות
רעות שהוא בחי' קץ הימים, קץ
השמאל. שם צריך להתעורר מאד למחוק
הצד הרע מחיקה דקדושה, ולשכוח את
מציאות התמונה הגשמי של המדה
שנתעורר אצלו, ויעלה אל הקדושה, בזה

ז. **סוד הזית שגורם לשכחה דקדושה כשאדם** מדליק נרות חנוכה צריך למחוק כל חיזו דהאי עלמא בכל הענינים והפרטים, בזה יזכה להמשיך האור כראוי מהנהר העליון, בינה שנמשך מהכמה ומכתר ומרדל"א, ששם הנהר מוליד שבע פרות, הנהר הוא בינה שמקושר לחכמה ובפנימיות ממשיך מעתיקא ומרדל"א עי"ז ימשיך אור האמת, לצאת מצרת עין, להכנס לבחי' טוב עין הוא יבורך, בחי' יוסף הצדיק, לעיין עיוני עתיק.

ו. **ולזה צריך עבודת זישכחהו.** כנודע שאי' בחז"ל (הוריות י"ג ע"ב) שהזיתים קשה לשכחה, אבל בל נמעה הזיתים קשה לשכחה רק לצד הרע, כי זית בגי' אל אלהים מצפ"ץ, שהו"ע ג' רישין דלא אתיידע. וצריך לזכות לשכחה דקדושה של הזית, בחי' עלה זית טרף כפיה, כשזוכים לשכחה אמיתית דקדושה ומוחקים מחיקה שלימה כל חיזו דהאי עלמא כל מחשבה וכל תמונה של זה העולם שבמבלבל, זהו שכחה דזית, בזה זוכים להמשיך מהזית שהוא ג"ר דעתיק לתוך הז"ת דעתיק שהוא השמן, ומוזה נמשך זכרון אמיתי דקדושה.

ח. ענין העורב והיונה ששלח נח מן התיבה – בינה וחכמה

בפרשת נח כתיב שבתחילה שלח נח את העורב ורק אח"כ שלח את היונה. וביאור הענין שתחילת העבודה הוא בבחי' בינה, עורב, שצריך להתייגע בסוד בינה, להתעלות מז"א לבינה, לחבר הז' פרות אל הנהר. ושם ללמוד עבודת

השרינים, שבוה תלויה הגאולה. 'ענבים' ר"ת עקודים נקודים ברודים יסוד מלכות, והכל בכח ג' הקוין בחי' ג' השרינים. יוסף הצדיק כבר היה בזה המדרגה, י' שנים בתפיסה, במאסר. ובזה תיקן י' הספירות הקדושות. הינו קו ימין שמאל אמצע, ולכן חשב יוסף הצדיק שהגיע כבר עת זמן התיקון.

ו. בשנתיים נוספים זכה יוסף להתדבק עד רדל"א

כתיב 'זלא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו', כי לא מספיק תקון הי' ספירות, אלא צריך לג' מדרגות שיש למעלה מי"ם, עוד שנתיים ימים שהוצרך יוסף הצדיק להמתין במאסר עד שזכה לעלות לרדל"א ששם שכחה אמיתית דקדושה, רישא דלא איתידע, בחי' וישכחהו, כי ע"י שהמתין עוד שנתיים זכה לעלות למעלה מי"ם דאצי' ובשנה השלישית זכה לשורש התיקון ועלה להיות מלך.

והוא ע"י זישכחהו' סוד רדל"א, סוד המחיקה של עוה"ז לגמרי, שכחה דקדושה מזה העולם, כי לא מספיק כל העבודות של ג' קוין, בחי' יסוד דאבא ויסוד דאי' שכלול מכל הקוין, כי יסוד קו אמצעי שכלול משני קוין, אלא התכלית לעלות משם לרדל"א, בחי' זישכחהו', לשכוח מחיזו דהאי עלמא, להתעלות מכל הענינים והמחשבות המבלבלות, מכל הענינים הגשמיים המבלבלים, ולבא לבחי' וישכחהו, עוד שנתיים, לעלות יותר ויותר בעומק עד בחי' רדל"א ואז נמשך אור הגאולה.

עבודה במחשבות מבלבלות רצוא ושוב, שזה רק כל זמן שלא הגיע לשכחה אמיתית דקדושה בשלימות, אזי זה הלוך ושוב. אבל כשזוכה למוך שכתה דקדושה זוכה למנוחה בעבודת ה'.

ט. בהנוכה מתגלה שורש הקנאה דקדושה

אי' בזה"ק שבנרות הנוכה מאירין אורות של משיח בן אפרים, והשי"ת מלביש עצמו בקנאה על האיילה. והנה הקנאה הראשונה שנתעורר בכריאה הוא קין והבל, שזהו שורש מחלוקת יוסף ויהודה. שעיקר הקליפה הוא צרות עין וקנאה. אבל כשמוחקים המדה הרעה ע"י שנתעלה לשכחה אמיתית דקדושה, בבחי' עלה זית מרף בפיה, ונכנס לעבודת 'לראותם בלבד', רק לראות אלקות, ולעלות בשמות הקדושים ודביקות, למחוק הרע לגמרי, לא רק באופן של רצוא ושוב, אלא לגמרי, בחי' מנוחה. אזי נתהפכת מדת הקנאה לקדושה, ויורד כל הלבוש ממדת הקנאה, ואז השי"ת מגלה קנאה אמיתית דקדושה שהוא אור יוסף הצדיק משיח בן אפרים, וזהו עיקר העבודה באלו הימים הקדושים.

וזה סוד חנה כ"ו, יסוד דאימא בחי' ס"ג, שמתקשר עם כ"ו יסוד דאבא, ולעלות בבחי' ועלה האיש החוא, עד רדל"א שהוא מקום השכחה. ואז למחוק כל חיזו דהאי עלמא כראוי, ולהשתמש עם הקנאה אמיתית דקדושה קנאת ה' צבאות, שה' יקנא ויגאל את ישראל.

כי באמת השי"ת כבר רוצה מזמן לגאול את ישראל, אלא שצריך לבטל

המחיקה דקדושה. וזהו"ע עורב סוד דוד – בינה, שתחילת הגאולה ע"י בחי' העורב. כי תחילת העבודה ע"י בינה, שהוא עבודת המחיקה עד שזוכים לסוד דאבא שיזכה באמת לראות אלקות. ורק אח"כ שלח את היונה, כי כמה שעוסקים במחיקת החזיונות דהאי עלמא בזה זוכין ליסוד דאבא שהוא סוד היונה.

וכששלח את העורב כתיב (בראשית ח ז)
וישלח את העורב ויצא ויצא

ושוב עד יבושת המים מעל הארץ: כי עבודת המחיקה אין זוכים אליה בפעם אחת, רק בבחי' רצוא ושוב, שהמחשבות מבלבלות את האדם, ואף כשזוכה להתגבר למחוק אותם, הם שוב באים ומנסים לבלבל, וצריך לעשות מחיקה עוד פעם ועוד פעם. עד שזוכים לסוד היונה, וכתיב וישלח את היונה מאיתו לראות הקלו המים מעל האדמה, ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה. פעם ראשונה לא כתיב עלה זית, דאפי' שעוסק בבינה וחכמה אלקית, בתחילה אינו זוכה לשלימות המנוחה, כי המחשבות שוב מבלבלות אותו עוד פעם, כששולח כ"כ הרבה פעמים, זוכה לעלה זית מרף בפיה, בחי' וישכחהו. שזוכה לשכוח לגמרי מכל מראה וחיזו דהאי עלמא, שהוא סוד הזית. אל אלהים מצפ"ץ בסוד ג"ר דעתיק. למעלה מי' ספירות, וזוכה לעוד שנתיים עד שנת הי"ג מקום הרדל"א, מקום הזית – השכחה אמיתית דקדושה. אזי זוכים לבחי' עלה זית מרף בפיה, לתקן הרפ"ח עם הכולל בגי' מרף. ואז וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד. שאז אין כבר

לבני ישראל דרכי תורה איך לזכות למחוק כל המחשבות הגשמיות, להמשיך תורה הק' שמוחקת את חזיונות של עוה"ז, ומגלה מראות עליונות, וממילא אפי' שיוסף איננו ושמעון איננו, אבל 'עלי היו כולנה', כי כח התורה להשיב בתשובה כל העולם אפי' שהעולם רחוק כ"כ מקדושה ומשמיעת קול הצדיקים, שזהו ענין שכ"א מוכר את יוסף הצדיק, שע"ז הוא נתרחק מקדושה ומשמיעת קול הצדיקים.

ואשרי הזוכה להתקשר ליוסף וכן לעסוק בשמיעת קול הצדיקים, בודאי בזכותו תבא הגאולה, אבל אפי' מי שאינו בזאת המדרגה, עלי היו כולנה, בזכות יעקב אבינו, התוה"ק, שכל ישראל הפצים ליראה את שמך, התורה הק' יש לה כח להעלות האדם מדרגא לדרגא, צריך לגלות ולהפיץ אורייתא דעתיקא סתימאה, תורה שמביא מחיקה מחיזו דהאי עלמא, ומגלה ראייה אלקית שזהו ענין עתיקא סתימאה. כמה שירבו לעסוק בתוה"ק ולעסוק במחיקה בחיזו דהאי עלמא. שהו"ע מקץ שנתיים ימים, ז' הפרות המקבלים מהנהר, ועולים עד עתיקא סתימאה. וממילא יומשך עוד התפשטות הקדושה בעולם וכן שמיעת קול הצדיקים.

כי בכל פעם שאנשים נופלים מהקדושה זה גורם ח"ו התרחקות מיוסף ומשמיעת קול הצדיקים. ולכן הנוכה בגי' טפטפיה, להחזיר הט"פ, לי"ה, היינו להשיב את הטף, את בני ישראל, להצדיקים שמגלים כי ב"ה ה' צור עולמים.

כח החנוכה הוא המשכת כח למחוק חזיונות דהאי עלמא ולגלות מראות

המשטינים והמקטרגים המעכבים, ויה"ר שיקנא ה' קנאתו ויגאלנו ברחמים.

ויאמר אלהם יעקב אביהם אותי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כולנה:
(בראשית מ"ב, ל"ז)

י. כשהמר קדושת הברית ושמיעת קול הצדיקים, עיקר הישועה ע"י עסק התורה בראוי

אנו עומדים באחרית הימים, ורואים לפני עינינו מה שנעשה עם נשמות ישראל. כי ענין יוסף, היינו ענין הקדושה, צריך כ"כ הרבה תיקונים, כי יוסף איננו. וכן שמעון איננו, שמעון הוא כח השמיעה, ויש מה שקשה לישראל לשמוע בקול הצדיקים, כי באמת היו יכולים להגאל בזכות הצדיקים, אלא שאין זוכים לשמוע ולהתקשר בראוי לצדיקי אמת. ויוסף איננו, היינו שלא רק שחמר קדושת הברית, אלא שהיה יכול להיות תיקון ע"י שמיעת קול הצדיקים, אבל שמעון איננו, שאנשים מתרחקים מצדיקי אמת שומרי הברית באמת.

אבל 'עלי היו כולנה'. העצה היחידה הוא בחי' יעקב. ע"י התוה"ק. שזה סוד הת"ת האור של יעקב אבינו. תורת אמת. וכל התורה כולה לא ניתנה אלא ליתן שלום בעולם, שצריך להמשיך תורה כזאת מעתיקא סתימאה שנמשך מסוד ז'לא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו, להמשיך התורה ממקום השכחה דקדושה, ללמד

שלחני אליך: ונחל ה' את יהודה חלקו על
אדמת הקדש ובהר עוד בירושלים: (זכריה
ב')

**יא. באמת בפנימיות נמצאים כל
צדיקי הדורות בירושלים, עיר
הקודש ומה שנדמה שאינו כן הוא
מחמת הבגדים הצואים**

ויש להבין מהו ענין ז'בחר עוד
בירושלים. כי עיקר מקום הקדושה
בעולם הוא ירושלים, רי"ז בגי' ג"פ שם
ע"ב, כשאדם זוכה להתדבק בקדושת
ירושלים, בשם ע"ב, בראיה אלקית באופן
שהוא מוחק כל ההבלים הגשמיים, עי"ז
מאיר שם ע"ב, בבחי' רי"ז, אריה שאג מי
לא ירא, שנופל פחד על הקליפות, ונתגלה
אריה שלם, קדושת ירושלים שהיא ירא"ה
של"ם.

כי כלל גדול הוא שאי אפשר לזכות לשום
קדושה בעולם רק עי" הדעת. ירושלים
עיה"ק שורש כל הקדושות, כל זמן שאין
יודעים גודל קדושת חנה עיר דוד, שזה ענין
דוד המלך, שה' בחר בירושלים עיר הקודש,
איך נזכה לקדושתה. ולכן כודאי צריך
להמשיך על עצמינו קדושת ירושלים,
ועיקרו עי" שנתקשר ליהושע כהן גדול, סוד
צדיקי האמת, יהידי הדורות, שלכאו' נדמה
שאינן בירושלים, אבל באמת שיסוד דאבא
ויסוד דאימא הם במקום אחד, כמו שני
לוחות הברית, דאי' בגמ' שהלוחות הם
בצד הארון ולא בתוכו. אבל אי' בתיקונים
חדשים לרמח"ל, שבאמת הלוחות הם כן
בתוך הארון, וכן באמת הצדיק גנוז רק
בירושלים אפי' שנדמה שאינו כן, כל זה רק

אלקיים. עי" בחי' עלי היו כולנה, שזה עיקר
עבודת היום להתחדש בהתמדת התורה
בנגלה ובפנימיות.

דעי"ז נגאל במהרה, כי בכח קדושת
משיח בן יוסף, תוהזר קדושת הברית של
כל בני ישראל עי" זה הכח והזכות של
נרות הנוכה. כי עי" שנוכה לבחי' עלה זית
טרף בפיה, אח"כ וישלח את היונה ולא
יספה שוב אליו עוד. היינו שע"ז תתבטל
ההסתרה וההעלמה שיש על אור האמת.
כי לא סגי ללמוד תורה בלבד, ואפי'
כשלומדים תורות מאלו הענינים לא סגי
כשלומדים שלא על מנת לעשות, כי עיקר
העבודה על מנת לעשות לתקן המדות
בפועל, לחשוב בפועל איך למחוק גשמיים
עוה"ז ולחשוב שמות אלקות, ולברר
המדות רעות, לבער ההסתרה והלבושים
הרעים, שמלוכש על הנשמה שלנו.

זבזה נבין מש"כ בהפטרות הנוכה, שאמר
המלאך ליהושע הכה"ג הסירו
הבגדים הצואים וכו', והעברתי מעליך
עוונך והלבישך מחלצות. כי הנוכה הוא
גמר הכפרה של יוה"כ. ועיקר הכפרה
להוריד הלבושים הרעים מהנשמה, בחי'
בגדים צואים, ולמחוק כל תנועה ותמונה
שאינה אלקית, ולהדבק בשמות הקודש
ואלקות שיש בכל תנועה ותנועה בעולם.

רני ושמחי בת ציון כי הנני בא
ושכנתי בתוכך נאם ה': ונלוו
גוים רבים אל-ה' ביום ההוא והיו לי לעם
ושכנתי בתוכך וידעת כי ה' צבאות

וזהו קדושת שמואל הנביא שעוסק לחבר נצה והוד ולגלות קדושת ירושלים. כי חיבור נצה והוד הוא חיבור שאול ודוד, חיבור יהודה ויוסף, בבחי' גם נצה ישראל לא ישקר, שקר היינו הפסק ופירוד, לא ישקר הוא החיבור, כי הנצה אין לו הפסק, בחי' נעימות בימינך נצה, שהנצה וההוד מקושרים, זהו הנצחון שכן יהיו מקושרים הנצה וההוד. כי אליבא דאמת יש קשר. אלא שהבגדים הצואים גורמים שנדמה שאין רואים הקשר, כאילו נדמה שהלוחות לא בתוך הארון, אבל כשזוכים למחוק הגשמיות, לסוד הדעת של משיח, שמן משחת קודש, שמן המשחה, הדעת הקדוש של השמן זית, עלה זית טרף בפיה, השמן שנמשך מרדל"א, כשזוכים לבחי' שכחה, לשכוח כל היוזו דהאי עלמא, כמו יעקב אבינו שעמד על ד"א של א"י, וכל א"י היה תחתיו, כמו כן אליבא דאמת, חנה עיר דוד תתגלה עיר דוד במקומה.

וזה בחי' מה שאמרו רבותינו ז"ל (תנחומא ויקרא ו') דמעולם לא זזה שכינה מכותל מערבי, כ"ז ת"ל, כ"ז הוא שם הוי"ה, ת"ל כג' ה"פ אלקים, מערבי לשון עירוב ויחוד, מי שמייחד כ"ז ות"ל יחוד קובה"ו, רואה שהשכינה לא זזה מעולם, ועדיין יש התגלות האמיתי של ירושלים עיה"ק אלא שהבגדים הצואים גורמים הדמיון שאין זה כן. לכן כשנזכה לבחי' 'שמחי בת ציון', הנה בא ושכנתי בתוכך נאום ה'. שנזכה להסיר הבגדים הצואים, ונזכה לשכוח כל ההסתרות והמדות רעות, ונזכה לראות שוב, הנה בא ושכנתי בתוכך, ועי"ז ונלוו גוים רבים אל ה', כי כל הנקודה של שמעון

מצד הלבושים הצואים. כי אליבא דאמת ישנו חיבור אמיתי בין יסוד ומלכות. אלא שהבגדים הצואים היינו חיצוניות גורם שנדמה שאין יהוד אמיתי בין יסוד ומלכות.

ועי"ז כתיב ויעל משה את עצמות יוסף, שכל עבודת צדיק האמת להעלות עצמות יוסף חזרה אל המלכות. כי הלבושים הצואים גורמים לנו שאין רואים איך יוסף טמון בירושלים, ולא מרגישים את הבחירה שה' בחר בירושלים שזה בעצמו הלבושים הצואים. לכן כתיב הסירו לבושים הצואים, כי הצדיק האמת מוריד מכולנו הבגדים הצואים, היינו כל המחשבות הגשמיות. ראה העברת מעליך עוונך, בסוד התיקון הכללי, והלבישך אותך מחלצות, שזוכים למחשבות טהורות. ואז רואים אפי' שנדמה שהלוחות ליד הארון, באמת הם בתוך הארון, חיבור יסוד במלכות, חנה עיר דוד. ולכן ירושלים ג"פ שם ע"ב שהוא רי"ו, בחי' אריה שאג, והפחד והיראה הגדול ביותר זוכים אליו כשמוחקים כל הגשמיות ורואים איך הכל אלקות. ואז רואים שהצדיק באמת כן בירושלים בסוד חיבור יסוד דא"א.

ובאמת כל חורבן בית המקדש הוא רק בחיצוניות כדברי בעל התניא שבפנימיות לא היה חורבן, רק לעינינו נדמה שיש חורבן, כאילו ה' עזב את ירושלים ח"ו, העונות והבגדים הצואים גורמים דמיון כזה. משא"כ כשנשוב באמת על עוונותינו, תתגלה השכינה חזרה בירושלים, וכן צדיקי אמת יתגלו בירושלים. כי באמת השכינה לא עזבה את ירושלים.

וההכנה של המוכנים תועיל גם להבלתי מוכנים.

וזהו דעה חכמה לנפשך, בזכות שבני ישראל מתדבקים בחיבור החכמה ובינה, בבחי' דעה חכמה לנפשך שהוא חיבור חכמה ובינה. כי נפש בחי' בינה, בזה מוחקים כל המחשבות המיותרות דהאי עלמא ומתדבקים באלקותו ית"ש.

ובזה זוכים לבחי' **זיהא כתר לראשך**. כתר אותיות כרת שכורת וחותר כל המשמינים וכל שונאי ישראל. אפי' כשאין כולם זוכים לכך, מ"מ מספיק באחד מעיר ושנים ממשפחה שמתעוררים לעבודת ה' כראוי. ואפי' אם גם זה אין בשלימות. מ"מ יהידו של עולם השי"ת הוא בודאי עושה תשובה כראוי. כמוכא בלקו"מ (ה"ב סי' א') על מש"כ שבכל ר"ח צריכים להביא שעיר אחד לחטאת לה' על שאמר השי"ת הביאו עלי כפרה שמיעמתי את הירח, הרי שבר"ח נתעורר התשובה של יהידו של עולם כביכול. והתשובה של השי"ת מעורר כל ישראל לתשובה. ואפי' אם אין אנו שבים כראוי, מ"מ ע"ז כתיב במשנה 'חטאת הציבור והיחיד'. היינו כשהציבור נמצא בבחי' חטאת, יעמוד לזכותם 'היחיד' היינו התשובה של יהידו של עולם כביכול.

וזהו דעה חכמה לנפשך, כשבני ישראל יתקשרו לאור החכמה האלקית ע"י הבינה שהוא התבוננות דקדושה למחוק הבלתי עוה"ו, ולחשוב רק ממנו ית', עי"ז 'זיהא כתר' שיוכו לכרות כל שונאי ישראל, שלא ישלמו על ישראל לא בגוף ולא בנפש ח"ו. **נצור מצות קדושך שמור שבת**

איננו שאין שומעים בקול צדיקי אמת, קול אלקי, הוא רק מכה שיש עדיין בגדים צואים, אבל כשזוכים לרני ושמחי בת ציון, שמאמינים ביהוד האמיתי שלא נפסק מעולם, ונוריד הבגדים הצואים, בזה יחזרו יוסף ושמעון בעולם, בחי' 'יודעת כי ה"א שלחני אליך'.

ירחם ה' שנוכה בימי החנוכה הק', למחוק הבלתי עוה"ו בחי' לראותם בלבד, לראות רק שמן זית, לשכוח כל חיזו דהאי עלמא, ששום פירוד מהבריאה לא יבלבל אותנו, כל בחינות הבי"ע, קנאה תאוה כבוד לא ימנע מאיתנו אור אלקותו ית"ש עד שנתקן המדרגות האחרונות בעולם העשיה, בזה נזכה לאורייתא דעתיקא סתימאה ובוזה נחזור לקדושת ירושלים עיה"ק ושכנתי בתוכך נאם ה' ויתגלה לעין כל שה' יבחר שוב בירושלים, ועין בעין נראה בשוב ה' את ציון בביאת גוא"צ ברחמים.

יב. דעה חכמה לנפשך

ואי' בספה"ק שחודש טבת, הוא לשון 'טוב', כי השי"ת הוא כולו טוב ופועל רק טוב וחסד. ואור ימי החנוכה שנכנסים לחודש טבת, בכוחם להמשיך שפע טובה לכל השנה כולה. ואי' בספר קרניים שמי שמסתלק בחודש טבת הוא נכלל מיד בשכינה. וביאר האדמו"ר האמצעי שאין הכונה להסתלק כפשוטו ח"ו, אלא שחודש טבת הוא זמן להתדבק למעלה להסיח דעת מחיזו דהאי עלמא בזה נכללים באור הטוב האמיתי, בבחי' כי בי חשק ואפלטתו אשגבתו כי ידע שמי.

זכה בין אם לא זכה, בזכות יחידו של עולם. שהרי כ"א מישראל יש בו שם 'אל', 'אל ה' ויאר לנו, לנו בגי' אלקים, ששם 'אל' ימתיק שם 'אלקים', בזכות נרות החנוכה שבהם מאיר שם 'אל', הרחמן יעשה לנו ניסים כמו שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, ניסים גלויים לכל בני ישראל בכל מקום שהם ויומשכו ישועות לכל בני ישראל, חיים, חי יודוך וישבחוך, ובני ומזוני, ויומשך ג' הויות דעתיק בחי' טוב עין הוא יבורך, 'בן פורת יוסף בן פורת עלי עין', ונזכה לשכחה דקדושה לשכוח תמונת הבלי עוה"ז ולזכרון אמיתי דקדושה בכל עת, ובזה תיכף ומיד לאלתר עיננו תראנה מלכותך, ועין בעין יראו בשוב ה' את ציון כביאת גוא"צ כב"א.

קדשך, היינו שצריך לשבות מכל הענינים של פירוד, רק להתדבק במחשבה אלקית. ובזה יתבטלו כל המשטינים.

ירחם ה' וימשיך שמירה על בני ישראל, בסוד כי מלאכיו יצוה לך לשמרך מכל רע, שיוצא ממנו שם הקדוש יוד"ך להכות לכל המשטינים והמקטרגים, אבל לבני ישראל יתהפך הצור למים. כמ"ש 'ההופכי הצור אגם מים, ומים עניינו יהוד או"א, לגלות הים העליון והיחוד האמיתי דחכמה ובינה ע"י ההתבוננות דקדושה כנ"ל.

ובזה יתמשך שמירה על כל בני ישראל בכל מקום שהם, על כל אחד מישראל ששם ישראל נקרא עליו, בין אם

שיחות הר"ן ק"ל

זה ימתיקו הדינים כי כל דברי התורה לא בשמים הוא לאמר, שאין מי שיכול לזכות לזה להמתיק הדינים על ידי המחאת כף וריקודין כי אם גדולים בני עליה, רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה כשיקיים הדברים כפשוטן באמת ובתמימות וכן בכל הדברים הנאמרים שם בהתורה הקדושה הנ"ל וכן כל מה שנאמר בכל תורה ותורה כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (אבות א יז) ושם עינך היטב היטב ותסתכל יפה בכל תורה ותורה ותשים לבך להבין בכל מקום העבודות והעצות והמוסר וההתעוררות היוצאים משם על פי פשוטן של דברים ותבקש מהשם יתברך שיאיר עיניך לזכות לזה להבין הדברים היטב למעשה, כי כל דבריו זכרונו לברכה, כולם נצרכים ומוכרחים לעבודות ועצות טובות לעבדו יתברך ואפילו בקצת מקומות אשר לפום ריחטא בהשקפה ראשונה אין מבינים היטב איך נוגע הענין הזה לעובדה לפי מדרגתו אף על פי כן באמת יש שם עצות נפלאות והתעוררות נורא לשוב אליו יתברך ממקום שהוא שם ואם תשים עינך ולבך שם היטב בודאי תמצא גם שם עצות ודרכים טובים לפי מדרגתך כי כל דבריו זכרונו לברכה, הם כלליות גדול, וכל תורה ותורה כלול

כשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מלקוטי מוהר"ן) המתחלת: כשיש דינים הם ושלום, על ישראל, על ידי ריקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים וכו', אמר לי: כך אמרתי, שעכשיו נשמע גזרות הם ושלום על ישראל והנה הולכים וממשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) ויהיו ישראל מרקדים וימחאו כף, ועל ידי זה ימתיקו הדינים ויחזרו וכפל דבריו ואמר בפה מלא כך אמרתי. וכוונתו היתה להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו הקדושה אף על פי שיש בה עמקות גדול ונורא מאד מאד ורזין עלאין וסודי סודות עמוקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור, אף על פי כן עיקר כוונתו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות ובתמימות. כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנאמר שם שעל ידי המחאת כף וריקודין נמתקין הדינים, היתה כוונתו כפשוטו, שיחזקו עצמנו לשמחה בימי שמחה, כגון פורים וחנוכה וימים טובים או חתונה וכיוצא בזה כל מיני שמחה של מצוות שיחזקו עצמנו בשמחה גדולה עד שיזכו להתעורר לריקודין והמחאת כף, ועל ידי

והנה זה הענין הוא גם בצד ההפוך. כלומר, שלפעמים נראים דברי הצדיק רק בבחי' מלכות שאומר למעשה מה לעשות, לעשות כך וכך, ונדמה שהצדיק מדבר רק עצות פשוטות, הן אמת שהצדיק אומר עצה והאור שלו יורד עד הפשטות, ונותן אפי' עצות פשוטות לכל מקום שאדם נמצא בפשטות. אבל צריך לדעת הסוד ד'כתר מלכות בראשו', והעצה הזאת היא בבחי' מלכות ששרשה מבחי' הכתר, היינו שכל עצה ועצה שלומדים מספרי הצדיקים שנראית לכאן' רק עצה פשוטה, מ"מ יש בה גם השגה עצומה בעולם היחוד. כמו שדברנו כמ"פ שהלקו"מ מדבר הרבה פעמים שלעתיד לבא תתגלה התורה דעתיקא סתימאה, היינו התורה איך שהיא מתגלית לא רק בעולם המחשבה והבינה ובעולם הביטול, אלא בעולם היחוד הגמור שזהו עולם התענוג, תורה דעתיקא סתימאה. והוא מה שטמון וגנוז בכל עצה ועצה של הצדיק האמת.

וידיע שהגר"א ז"ל אמר שכשיבא לשמים יאמר דרשה. ומה תהיה הדרשה שלו. לפרש תר"ך אורות. כי אי' בספרי קבלה שישנן למעלה תר"ך אורות, כנגד תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן, וכל אלו תר"ך האורות, יש לכל אחד שם אחר וסוד אחר, והוא השיג כל התר"ך אורות ולא כתבם, וזו תהיה שם הדרשה שידרוש בעולם הבא.

ומי שזוכה ללמוד בספה"ק היכל הברכה להרה"ק מקאמארנא וכן בשאר ספה"ק, שם מבואר כל התרי"ג מצוות עי"פ סוד. ובספרי רביה"ק ומוהרנ"ת, בלקו"מ

מכל התורה כולה ומכל בני אדם שבעולם בכל דרגה ודרגה מן תכלית קצה העליון עד תכלית קצה התחתון היינו שעם כל תורה ותורה ושיחה שלו יכול לעבוד את השם יתברך הגדול במעלה בתכלית המעלה, וכן אפילו הקטן והפחות בתכלית דיוטא התחתונה יכול גם כן לשוב להשם יתברך ולמצא עצות לנפשו על ידי אותה התורה בעצמה כי הם כלליות נפלא מאד:

בשיחה זאת מבואר גדול הסוד איך צריך להוציא ענינים למעשה מכל תורה ותורה, ולא לחשוב שזה שייך רק לאנשים גדולים במעלה מאד, אלא בכל מקום שאדם נמצא, יש בהתורה עצה ששייכת לו, והייב לעיין ולמצוא עצה ששייך לנפשו מוזו התורה.

ובפנימיות הענין הוא בסוד 'כתר מלכות'. כי גם הכתר שהוא בחי' תורת הצדיק, כלול במידת המלכות היינו בעצה הפשוטה לעובדא ולמעשה. כי התורה היא בעמקות עצום בסוד מראות עליונות שהצדיק משיג, אבל זה האור שהצדיק משיג, הוא מלובש עד עולם העשייה, עד התפשטות הקטן ביותר שאפי' אדם שמבין רק פשוט, יכול לדעת מזה עצות לנפשו. וזהו חלק אחד.

ובדברי מוהרנ"ת בכאן גנוזים רזין עילאין, וכלל הדבר שלא ללמוד הלקו"מ ולומר שהן סודות גבוהים ולא שייך אלי, אלא צריך התבוננות גדול להוריד הכל לבחי' מלכות להוציא עצות לנפשו.

מיני הרגשות של ריחוק ודמיון כאילו אנו נפרדים ה"ו מאיתנו ית'. אבל כשעוסק בקיום התורה לאור דברי הצדיקים, הרי הוא נתדבק בעולם האחדות.

וְאִי בספה"ק 'סיפורי מעשיות' לרביה"ק מוהר"ן, במעשה האחרון, שהיה בעטלער עוור שלא היה לו שום הסתכלות בעוה"ז, וי"א שרבינו רימז בזה על הרח"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע שהיה בסוד עוור דקדושה, היינו שאינו מסתכל כלל בעוה"ז.

כִּי לפני הבריאה היה רק אור אין סוף, אור פשוט, ואח"כ עשה ה' צמצום, ואנו נמצאים במקום שיש שנים, ריבוי, יש כאן הרבה פרטים נפרדים, ומעברים וצרות והסתר פנים. אבל הצדיק האמת הוא בחי' עיוור, היינו שאינו מסתכל על הצמצום כפשוטו, אלא כמו שהיה לפני הבריאה רק אא"ס, גם עכשיו יש רק אא"ס. לכן הוא מקיים התורה לא רק כפשוטו אלא מצד עמקות של עתיקא סתימאה, מסוד התר"ך אורות, ואע"פ שלא זכינו שהגר"א גילה את כל הדרוש בזה העולם, אבל הקמארנער והלקו"מ ולקו"ה גילו כל התר"י"ג מצוות ע"פ סוד, ומי שזוכה ללמוד הסודות שלהם, לא רק צריך להוציא עצות לנפשו בפועל, אלא הוא גם בבחי' כתר, היינו שמתבונן להשתמש בסודות אלו במחשבות קדושות, להכנס בתוך המחשבות הללו שגילו לנו הצדיקים שבזה זוכה לקיים התורה באופן נורא, באופן של עתיקא סתימאה.

וְכַמָּה שנקיים יותר את התורה באופן של ע"ס, בזה נזכה להכניע הסט"א, כי יש חיוב ללחום עם עמלק היינו נגד הרע,

ולקו"ה מבוארין כל חלקי התורה בכלל ובפרט ע"פ פנימיות ועבודת השם. ואפי' כל הלכה בשולחן ערוך יו"ד חו"מ וכו', גם מבואר שם ע"פ אמיתת העבודה. ומוזה נבין ונשכיל שלא רק שצריך להתבונן מש"כ כאן בשיחה קל"א להוריד אור הצדיק עד שיוכל להוציא מזה עצה לנפשו שזו העבודה להמשיך מבחי' הכתר למלכות. כי זה רק חצי הענין, ויש עוד עבודה, והיא להעלות ממלכות לכתר. כי אם רק זוהי העבודה למצוא העצה לנפשו, א"כ למה הוצרך הצדיק לדרוש האור של סודות הכתר. ואף שנכון שהאדם מוציא מזה עצה פשוטה לנפשו, אבל עכ"ז הוא גם להיפך, כי מה שנראה לו שתורת הצדיק נעשה עצות פשוטות, הוא מחויב גם לעלות ולדעת ולהבין שיש בזה השגות עצומות.

כִּי הצדיקים גילו כל הסודות של כל התר"י"ג מצוות וכל הנהגה דכל הלכה ומצוה. וכשאדם יודע סוד הדבר. בזה הוא נכנס בזה הסוד ומכוון בזה הסוד ו'הולך' עם הענין והכונה הזאת בעת קיום המצוה וההלכה, ואזי מקיים אותה מצוה לא רק למטה בעוה"ז, אלא בסוד התורה דעתיקא סתימאה, בסוד תורת היחוד. ומי שזוכה לקיים אפי' קצת מצד הבחינה של עתיקא סתימאה היינו מצד העמקות שגילו הצדיקים, אזי מאיר בנפשו האור דלעתיד, אור של השלום והאחדות הפשוט. כי כל מה שעובר עלינו הכל בשביל שיצאנו מעולם האחדות, וירדנו לעולם הפירוד במקום השקר שיש בו בחי' שנים וצמצום וריבוי, וכמ"ש בלקו"מ כ"פ, ובזה יש לנו כל

והייבים להתבונן בזו התורה עד שהוא חי בזו התורה, כל היום וכל הלילה תפוס במחשבות קדושות שיוצא מזה המאמר (ועיין שיחות הר"ן רצ"ז). זה נקרא שיש לך חלק בתורת הצדיק, ואתה מקיים את התורה"ק באופן של עתיקא סתימאה.

ובזכות זה נזכה שיתקיים באמת הפסוק וגר זאב עם כבש, שימשיך השלום בעולם, ויתגלה האור של תורה דעתיקא סתימאה, תורה של אחדות הפשוט, ויתגלה אורו של משיח, וכולם יעבדו אותו ית' שכם אחד בב"א.

דהרע רוצה להסתיר על יחודו ית"ש, ואין שמו שלם עד שימחה זרעו של עמלק, ועמלק זה שכחת ה', לעומת זה עתיקא סתימאה הוא להזכיר כל הזמן לאדם זכרון ביחודו ית"ש, לזכור את ה', וככל שנכנס באחדות ה' כן זוכה ללחום מלחמת ה' עם עמלק שרוצה כל הזמן להשכיח מאיתנו את מציאות ה' ורחמיו וגילויו ית', לכן צריך תמיד ללמוד תורת הצדיקים וללכת עימה, היינו ללכת, לא רק ללמוד להבין, אלא לכוּנס בזה העניין, לקבל אור הכתר, לא רק אור המלכות, כי העצה למעשה הנוגע לאיזה פתרון בעיה, אין זה מספיק,

מוקדש לזכות

אסתר רות בת צירל דבורה

להצלחה וישועה